

OBSAH.

I. ODKAZ ANTIKY.

✓ Všelidské společenství 7; přínos křesťanství 8; Eusebios 8; Jeronym 9; dějinná filosofie Augustinova 10; Paulus Orosius 11; křesťanská annalistika 12; legenda 12; Eugippius 13; martyrologia a pořady biskupské 13.

II. GERMÁNSKÉ KRONIKY.

Ostrogoti: Cassiodorus 14; Jordanis 15; Langobardi: Paulus Diaconus 15; Visigoti: Isidor Sevillský 16; Anglosasové: Beda 16; Frankové: Venantius Fortunatus 17; Řehoř Tourský 16; Fredegar 17; sv. Bonifác 18.

III. DOBA KARLOVCŮ.

Nové císařství 21; Einhard 22; Nithard 22; annalistika doby Karlovců 23; officiosní letopisy 24; liber pontificalis 25; Frechulf a Regino 25.

IV. OTTONSKÁ RENAISSANCE.

✓ Soumrak říše Karlovy a nové výhledy 26; ottonská renaissance 27; Widukind 27; Hrotsuita a Luiprand Cremonský 28; legendární životopisy 29; Kristian a Gumpold 30; Thietmar 30; Remeš 31; Cluny 32.

V. IMPERIUM a SACERDOTIUM V PRVNÍM ZÁPASU.

✓ Vrchol císařství 33; Wipo a Hermann Chromý 33; boj o investituru: Lampert Hersfeldský 34; Bruno a Donizo 35; Frutolf a Ekkehard z Aury 35; Adam Brémský a Casus Sancti Galli 36; Kosmas Pražský 36.

VI. ROZKVĚT DVORSKÉ KULTURY GOTICKÉ.

✓ Evropský západ 38; gotická kultura 39; Gesta Dei per Francos 40; Guibert z Nogentu 40; opat Suger a Ordericus Vitalis 41; Jan ze Salisbury 42; anglické kroniky 42; Německo a Itálie v době štaufské 43; Otto Frisinský 43; Rahevin a Vincentius 44; veršovaná skládání 45; Villeharduin 45; vlášské kroniky městské: Milán a Janov 46; německé letopisy 46; Helmold 47; mnich Sázavský 48.

VII. DĚJEPISECTVÍ 13. VĚKU.

✓ Pyrrhovo vítězství papežů 49; zápas se Štaufy 50; kroniky velkého boje 51; Salimbene 51; Mattheus Parisiensis 52; druhý pokračovatel Kosmův 52; Joinville 53; světová historie školskou příručkou 53; Vincenc z Bauvais a Martin Opavský 54; Flores temporum a církevní historie 55.

VIII. SKLONEK STŘEDOVĚKU.

Podzim gotiky 56; veršované kroniky 58; Maerlant a Otokar Štyrský 59; městské kroniky německé 59; knížecí dějepisectví 59; Viktring 60; genealogické bajky 60; Svýcarsko 61; české kroniky doby lucemburské: Petr Žitavský 61; Dalimil 62; doba Karla IV. 62; Marignola 63; husitství 63; Ondřej Řezenský a Ebendorfer 64; Primat 64; Jean le Bel a Froissart 65; Commines 66.

IX. VLAŠSKÝ HUMANISM.

Dantova Itálie 67; Mussato a Villani 68; Francesco Petrarca 69; Lionardo Bruni 70; jeho škola 72; Lorenzo Valla 73; Flavio Biondo 73; Eneáš Sylvius 74; Niccolo Macchiavelli 76; Guicciardini 77; Paolo Givio 78; Panvinius a Vasari 79.

X. HUMANISM ZAALPSKÝ.

Francie: Paolo Emilio 80; Jean Bodin 81; memorialistika 82; Anglie: Camden 82; německý humanism 83; národní cítění: Wimpfeling 84; Maxmilian I. a Celtis 84; Beatus Rhenanus 85; německá reformace 86; učebnice 86; Sleidanus 87; Thuanus 88; humanism v českém dějepisectví 88; Kuthen a Hájek 89; Dubravius 90.

XI. CÍRKEVNÍ DĚJINY V DOBĚ REFORMACE A KATOLICKÉ RESTAURACE.

Magdeburské centurie: Flacius Illyricus 91; Beza a Knox 93; české dějiny církevní: Jednota bratrská 93; Pavel Skála ze Zhoře 94; Slavata a „Historie o těžkých protivenstvích“ 95; Baronius 95; Loyola 96; Sarpi a Pallavicino 97; Bolland a Acta Sanctorum 98; J. Balbín 99.

XII. STÁTNÍ HISTORIE 17. VĚKU A POČÁTKY UČENÉHO DĚJEZPYTU.

Publicistika 101; Theatrum europeum a Stránský 102; francouzské memoiry 103; Clarendon 103; Pufendorf 104; Bossuet 104; maurinská družina: Mabillon 106; Tillemont 107; edice 18. věku 108; Muratori 108; vliv maurinů v Čechách: G. Dobner 109.

XIII. OSVÍCENSTVÍ A DĚJEPIS.

Nový názor světový 110; Bolingbroke a Vico 111; Montesquieu 112; Voltaira 113; Condorcet 115; Fridrich II. 115; Schlözer 116; Hume a Robertson 116; Gibbon 117; Winckelmann a nový klasicism 117.

XIV. ROMANTISM A REVOLUCE.

Praeromantické náběhy 118; Macpherson 119; Justus Möser 120; počátky českého probuzení 121; Pelcl a Vavák 121; Rousseau 122; Herder 123; vliv na Slovany 124; revoluce francouzská 125; německý romantický nacionalism 126; pád Napoleonův a nová Evropa 127; liberalism a reakce 128; dějepis v 19. století 129.

XV. VĚDY HISTORICKÉ V PRVNÍ POLOVICI 19. VĚKU.

Niebuhr 130; řecká historie 131; Savigny a Eichhorn 132; Jakub Grimm 132; Monumenta Germaniae Historica 133; Böhmer 134; Luden a Dahlmann 135; Hegel a jeho filosofie dějin 135; L. Ranke 136; Dobrovský 139; Jungmann 140; rukopisné podvrhy 141; Palacký 142; Šafařík 143. Romantická Francie 143; Barante a Thierry 144; Mignet, Thiers a Guizot 145; Michelet 146; dějiny revoluce 147; liberální Anglie: Carlyle a Macaulay 148; romantika v Itálii 149.

XVI. DOBA REALISMU A POSITIVISTICKÉ ODBORNOSTI VE FRANCII, ANGLII A ITALII.

Změněná nálada doby 151; Tocqueville 152; Taine 153; Renan 154; Fustel de Coulanges a Duruy 155; Monod 156; badání monografické: středověk 157; novověk 158; Lavissee a šlechtické dějepisce 159; velická revoluce: Taine 160; Sorel 161; Aulard 163; socialistické zášlehy 164; Napoleon I. a 19. století 165; Anglie: Buckle 165; Green a Stubbs 166; Maitland 167; novověk anglický: Froude a Acton 168; Lecky a Seeley 169; historie ve Spojených státech 170; Itálie: regionalism 171; Villari 172; Croce 173.

XVII. DĚJEPISECTVÍ NĚMECKÉ A ČESKÉ V DRUHÉ POLOVINĚ 19. VĚKU.

Th. Mommsen a dějiny starověké 174; Curtius 176; Droysen 176; pruská škola: Sybel 177; Giesebrecht a Ficker 178; Treitschke 179; vídeňské prostředí 180; Arneth a Lorenz 180; Institut für Geschichtsforschung a Sichel 181; reorganisace Monument 182; G. Waitz 182; učené společnosti a vítězství specialisace 183; dějiny právní a hospodářské 184; K. Lamprecht 185; kulturní dějepis: Jakub Burckhardt 186; Freytag a Riehl 187; církevní hlediska a tábory konfesní: katolická škola 188; protestantský tábor 189; Janssen 190; monografická práce o době novější 191; české dějepisce 1848: vrchol činnosti Palackého 192; jeho škola 193; V. V. Tomek 194; J. Goll 195; realistické úsilí 196; čeští Němci 197.

XVIII. NOVÉ NÁLADY A VÝHLEDY V DĚJEPISECTVÍ SOUVĚKÉM.

Potřeba synthesy 198; souborné publikace 199; nový názor světový 199; biologické směry 200; rasová hlediska 200; Marx a ekonomický materialism 201; jeho kritikové 202; Itálie 203; Karel Lamprecht a jeho these 204; historická noetika a filosofie dějin 205; filosofie podvědoma 206; psychologism a nová morfologie dějinná 207; nové proudy a tradice 208.

POZNÁMKY BIBLIOGRAFICKÉ 210—212.

SEZNAM HISTORIKŮ V KNIZE ZMÍNĚNÝCH 213—219.